

Uniwersytet Muzyczny
Fryderyka Chopina

chopin.edu.pl

JM Rektor prof. dr hab. Tomasz Strahl

Prorektor ds. artystycznych dr hab. Rafał Janiak, prof. UMFC

Środa na Okólniku

BLACK OAK ENSEMBLE

18 XII 2024, środa
godz. 19:00

Sala Koncertowa UMFC
ul. Okólnik 2, Warszawa

Gideon Klein (1919-1945) trafił do obozu koncentracyjnego w Theresienstadt w wieku 22 lat. Pomimo choroby i życia w cieniu śmierci, aktywnie uczestniczył w życiu kulturowym uwięzionych. Trio smyczkowe powstało dzień przed przeniesieniem kompozytora do Auschwitz i okazało się być jego ostatnim utworem. Skrajne części kompozycji o dość lekkim wyrazie stanowią obramowanie dla najdłuższej i najistotniejszej części środkowej: *Variace na téma Moravské lidové písne*). Tematem wariacji jest morawska pieśń ludowa *Tá kneždubská věž*, którą kompozytor miał pamiętać z dzieciństwa. W miarę rozwoju formy rzewną melodię przenika coraz więcej dysonansów, aż motyw przewodni staje się niemal nierozpoznawalny i zanika. Okoliczności śmierci Gideona Kleina pozostają niejasne. Przypuszcza się, że zginął w marszu śmierci lub został rozstrzelany podczas likwidacji obozu śmierci w Auschwitz.

Hans Krása (1899-1944) trafił do Theresienstadt w sierpniu 1942 roku. Szybko zyskał uznanie w gronie Freizeitgestaltung, czyli legalnie działającej grupy rozwijającej kulturę obozu: zajmował się organizacją koncertów i aktywnie udzielał się jako kompozytor. Największą popularnością w getcie cieszyła się jego opera *Brundibár*, którą – według ocalałych – wykonano aż 55 razy. Napisany na trio smyczkowe *Tanec* to przedostatnie dzieło Krásy. Pomimo pozornie optymistycznego i energicznego brzmienia, pizzicato w skrajnych częściach zdradza niepokój i obawę o nadchodzące dni. Hans Krása został przewieziony do obozu zagłady w Auschwitz 16 października 1944 roku. Zmarł dwa dni później.

W roku 1832, podczas pobytu w Paryżu, młody Franz Liszt (1811-1886) wybrał się na koncert, który zarówno wstrząsnął jego podejściem do sztuki, jak i zdefiniował jego artystyczny cel. Wykonawcą był znany już wówczas powszechnie Nicolò Paganini, grający ku pamięci ofiar epidemii cholery. Liszt, który od tamtej pory postrzegał go jako artystę idealnego, zapragnął zostać „Paganinim fortepianu”. *Grandes études de Paganini* to nie tylko ukłon w stronę skrzypka, ale też przekład wyzwiań technicznych stawianych przez jego twórczość na fortepian. Kaprysy skrzypcowe Paganiniego i oparte na nich etiudy Liszta zrewolucjonizowały podejście do dydaktyki wykonawczej. W przeciwieństwie do ćwiczeń proponowanych na przykład przez Pietra Locatello czy Carla Czernego imponują nie tylko rygiem technicznym, ale także wartością artystyczną.

Ernst von Dohnányi odnosił sukcesy w wielu aspektach: był wyśmienitym pianistą, pedagogiem oraz dyrygentem. Niewielkim uznaniem cieszyły się natomiast jego kompozycje, oddane ideałom romantyzmu, niepasujące do powszechnego wówczas poruszenia awangardą. Kwintet fortepianowy c-moll powstał, kiedy kompozytor miał zaledwie osiemnaście lat i był pierwszym opublikowanym dziełem Dohnányiego. Utwór zaciekał Brahmsa, który uznał, że nie byłby w stanie napisać go lepiej i podczas pierwszego wykonania to właśnie Brahms wykonał partię fortepianu. Pomimo tak poważnego wyróżnienia, Dohnányi napotykał na swojej drodze liczne przeszkody. W obliczu II wojny światowej rozprzestrzeniły się plotki o jego kolaboracji z nazistami. Choć były to fałszywe informacje, całkowicie zniestały nazwisko kompozytora. We własnym kraju odzyskał szacunek dopiero po emigracji do Stanów Zjednoczonych.

Ina Jelińska

PROGRAM

GIDEON KLEIN (1919-1945)

Trio smyczkowe

I. *Allegro*

II. *Lento*

III. *Molto vivace*

HANS KRÁSA (1899-1944)

Tanec

Black Oak Ensemble:

Desirée Ruhstrat skrzypce

Aurélien Fort Pederzoli altówka

David Cunliffe wiolonczela

FRANZ LISZT (1811-1886)

Grandes études de Paganini

I. Etiuda g-moll *Tremolo*

II. Etiuda Es-dur

III. Etiuda gis-moll *La Campanella*

IV. Etiuda E-dur *Arpeggio*

V. Etiuda E-dur *La Chasse*

VI. Etiuda a-moll

Pallavi Mahidhara fortepian

--- przerwa ---

ERNST VON DOHNÁNYI (1877-1960)

Kwintet fortepianowy c-moll nr 1 op. 1

I. *Allegro*

II. *Scherzo. Allegro vivace*

III. *Adagio, quasi andante*

IV. *Allegro animato*

Desiree Ruhstrat skrzypce

Rabia Brooke skrzypce

Aurélien Fort Pederzoli altówka

David Cunliffe wiolonczela

Pallavi Mahidhara fortepian

BLACK OAK ENSEMBLE

Chwalony za „wnikliwe, zaangażowane i mistrzowskie występy” (Classics Today 10/10) oraz „zaciekłą elokwencję” (London Times), Black Oak Ensemble jest jednym z najbardziej oryginalnych i ekscytujących zespołów kameralnych na międzynarodowej scenie. Zespół współpracował z uznanymi artystami, takimi jak gitarzyści Mak Grgic, Goran Ivanovic, Denis Azabagic i José Ferreira, klawesynista Jory Vinikour, członkowie Eighth Blackbird i pianista Pallavi Mahidhara. Jako zapaleni orędownicy nowych utworów, zamówili i prawykonali tria smyczkowe znanych kompozytorów, takich jak Michael Nyman, David Ludwig, Mischa Zupko i Conrad Tao, a także odkryli dzieła Dicka Kattenburga, Gezy Frída, Gustave'a Samazeuilha, Henriego Tomasiego i Roberta Casadesusa. Ostatnie międzynarodowe trasy koncertowe zabrały Black Oak Ensemble do Amsterdamu, Genewy, na festiwal Everlasting Hope w Terezynie (w hołdzie kompozytorom prześladowanym i zamordowanym przez nazistów podczas okupacji Pragi), Paryża, Grenoble, Lyonu, Rennes, Korsyki, Pragi i Aten. Latem 2022 roku zespół współpracował ze skrzypaczką Rachel Kolly i wiolonczelistką Nadege Rochat podczas występów na Schubertiade we Fryburgu Szwajcarskim. W Stanach Zjednoczonych zespół występował m.in. na Newport Music Festival, Music at the Morgan, Ravinia Festival, New York University, Chicago Cultural Center, Art Institute of Chicago, Latino Music Festival (Chicago), University of Oregon. Najnowsza publikacja Black Oak Ensemble *Avant l'orage*, podwójny album z francuskimi triami smyczkowymi, zdobyła I miejsce na liście Billboard Classical Charts (lipiec 2022) i została wyróżniona jako album tygodnia w Symphony Hall Sirius XM, a także został nominowany do Międzynarodowej Nagrody Muzyki Kameralnej ICMA 2023. Od tego czasu album był chwalony w prasie amerykańskiej i międzynarodowej, w tym w Kanadzie, Finlandii, Holandii i Niemczech. Fanfare Magazine stwierdził, że „muzycy w pełni wcielają się w ducha każdego utworu, który w danym momencie wykonują, wykonując każdy z nich z takim płomieniem, jakby sami go napisali”. Debiutancki album Black Oak, *Silenced Voices* (Cedille Records), poświęcony jest żydowskim kompozytorom, z których większość straciła życie podczas Holokaustu. Został on opisany w magazynach Gramophone i Strings oraz w BBC Radio 3, The Violin Channel i Sirius XM. Z dumą współpracują z „In Crescendo” z siedzibą w Kolumbii, Evanston Young Artists, Chicago Musical Pathways Initiative i programem El Sistema festiwalu RAVINIA. Członkami Black Oak Ensemble są: skrzypaczka Desirée Ruhstrat i wiolonczelista David

Cunliffe oraz altowiolista Aurélien Fort Pederzoli. Artyści prowadzą również działalność pedagogiczną.

RABIA BROOKE

Artystka dobrze czuje się jako solistka, kameralistka, a także muzyk orkiestrowy. Jest znana ze swojej pasji i szczerego artyzmu, który urzekł publiczność na całym świecie. Współpracowała z niektórymi z najbardziej fascynujących głosów muzycznych, w tym z kompozytorami Jennifer Higdon, Clarice Assad, Chen Yi, Lei Liang, Juhi Bansal, Elizabeth Younan, Niloufar Nourbakhsh, Stacy Garrop i Mischa Zupko. Ostatnio jako solistka wystąpiła w Carnegie's Weil Hall, Chicago's Orchestra Hall oraz na festiwalu RAVINIA u boku Maestro George'a Stelluto i Jaimie Bernstein, wykonując *Bernstein Serenade*. Jako kameralistka współpracuje z Rachel Barton Pine, Black Oak Ensemble, z pianistką Pallavi Mahidhara, Formosa Quartet, głównymi muzykami londyńskich orkiestr: Royal Philharmonic i Royal Orchestra, Chicago Lyric Opera Orchestra i 5th House Ensemble. Była laureatką wielu konkursów, w tym Cooper International, Fischhoff National Chamber Competition oraz Musicians Club of Women, gdzie zdobyła nagrodę Farewell Trust Award. Ponadto często występowała w programach radiowych WFMT. Artystka brała udział w Kronberg Music Festival, Aspen Music Festival, Orford Musique Festival, Vivace Festival, Sounding Point Academy Festival, Musique Dans la Gers, Tibor Vara Academy and Masterclasses oraz Curtis Institute of Music of Young Artists Program jako koncertmistrz pod batutą Joshuy Gersena z Filharmonii Nowojorskiej. Jej projekty obejmują współpracę z Danielem Rowlandem przy kręceniu *Beethoven Documentary* oraz występ z nominowanym do nagrody Grammy z grającym na banjo Noamem Pikelnym i zespołem bluegrassowym Special Consensus. Artystka ukończyła Juilliard School of Music, gdzie studiowała u Josepha Lina i Cathy Cho. Gra na skrzypcach Lady Jeanne Antonio Stradivariusa wykonanych w Cremonie we Włoszech ok. 1731 roku

PALLAVI MAHIDHARA

Chwalona za swój wyjątkowy kunszt i charyzmatyczną prezencję sceniczną, indyjsko-amerykańska pianistka Pallavi Mahidhara występowała na koncertach solowych i orkiestrowych na pięciu kontynentach, w tym w Konzerthaus w Berlinie, Kennedy Center w Waszyngtonie, Teatro del Lago we Frutillar w Chile i Bolshoi Zal w Sankt Petersburgu w Rosji. Jest laureatką (II nagroda)

69. Międzynarodowego Konkursu Pianistycznego w Genewie oraz VI Międzynarodowego Konkursu Prokofiewa w Sankt Petersburgu. Zdobyła również nagrodę Oliviera Berggruena na Festiwalu Menuhina w Gstaad, Steinway Förderpreis w Niemczech, Astral Artists National Auditions w USA. Pallavi jest producentką wykonawczą, scenarzystką i gospodynią „The Conscious Artist”, podcastu promującego świadomość zdrowia psychicznego. Posiada stopnie naukowe z The Curtis Institute of Music i Hochschule für Musik Hanns Eisler. Studiowała także u Dimitriego Bashkirova w Escuela Superior de Música Reina Sofía. Pallavi występowała na ważnych festiwalach, takich jak Marlboro Music, Verbier Festival, Klavier Festival Ruhr Gstaad Menuhin Festival. Jako kame-ralistka współpracowała ze znakomitymi zespołami i artystami, takimi jak Black Oak Ensemble, Gary Hoffman, Diemut Poppen, Wolfram Christ, Wolfgang Emanuel Schmidt, Arnold Steinhardt, Peter Wiley i Michael Rusinek, István Várdai, Pablo Ferrández, Josef Spacek i Theo Fouchennert. Występowała pod kierownictwem Arjana Tiena, Thomasa Sanderlinga, Daniela Boico, Róberta Farkasa, Daniela Abada Casanovy i Pabla Gonzaleza. Nadchodzące występy w sezonie 2024-2025 obejmują koncerty i recitale w Afryce Południowej, Azji, Europie i Afryce Południowej i Stanach Zjednoczonych. W tym sezonie artystka zadebiutuje również w Bułgarii, Polsce, Rumunii, Słowacji i Izraelu. Pallavi Mahidhara jest członkiem programu Artyści Steinwaya.

Przygotowanie fortepianu: Wojciech Kuleczka

Realizacja nagrania audio: Jakub Ścisto, Michał Jakubiak

Opieka dydaktyczna: as. Bartosz Gardziński

Obsługa sceny: Piotr Kosiński, Jakub Osmański, Barys Halunou

Realizacja świateł: Grzegorz Pawlak

Zapraszamy na następujące wydarzenia:

STYCZEŃ 2025

- 8** DROGI DO BACHA
- 12** KONCERT KOLEĐOWY
Interpretacje Muzyki Chóralnej
- 13** NASI LAUREACI
- 15** GOŚCIE BIG BANDU
- 17** CZAR PIEŚNI DZIECIĘCYCH

W dniach 12 grudnia 2024 r. – 6 stycznia 2025 r. księgarnia Chopin University Press będzie nieczynna. W tym czasie nie będą również realizowane wysyłki zamówień składanych na chopinup.pl. W dniach 16-18 grudnia 2024 stacjonarnie będzie można zakupić wyłącznie bilety na koncerty.

Biletomat w hallu wejściowym UMFC będzie nieczynny w dniach 23.12.2024 r. - 6.01.2025 r.

W tym okresie bilety na koncerty UMFC będą dostępne wyłącznie w serwisie Bilety 24:

- od dnia 27 grudnia – bilety na koncert w dniu 8 stycznia i seans kinowy w dniu 10 stycznia,
- od dnia 30 grudnia – bilety na koncerty w dniach 12, 13 i 14 stycznia.

Bilety na koncerty w dniach 15, 17, 19 i 20 stycznia zostaną udostępnione 7 stycznia zarówno w serwisie Bilety24, jak i w Księgarni CUP oraz w biletomacie.

Za utrudnienia przepraszamy.

Szczegółowe informacje o koncertach dostępne w folderze koncertowym oraz na stronie internetowej Uczelni

BIURO KONCERTOWE UMFC

(22) 2789 235, biuro.koncertowe@chopin.edu.pl

facebook.com/UMFChopin

Opracowanie programu: Biuro Koncertowe